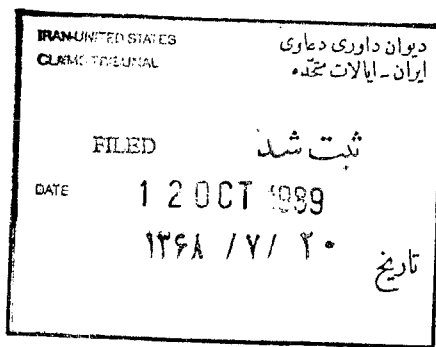

پرونده شماره ۹۶۵

شعبه دو

حکم شماره ۴۴۳-۹۶۵-۲

کردیت کورپ اینترنشنال اینکوریوریتد،
دوریان اینترنشنال کردیت کامپنی اینکوریوریتد،
خواهان،

- و -

شرکت کارتن ایران،

خوانده.

حکم

اول - مقدمه و گردش کار

۱ - در تاریخ ۲۵ دی ماه ۱۳۶۰ [۱۵ ژانویه ۱۹۸۲] خواهانها، کردیت کورپ اینترنشنال اینکورپوریتد و دوریان اینترنشنال کردیت کامپنی اینکورپوریتد ("خواهانها")، دادخواستی ثبت و طی آن جوهری را که حسب ادعا جداگانه به ۱۶ شرکت و فرد ایرانی وام داده‌اند، مطالبه نمودند. در نتیجه اقدامات بعدی خواهانها، کلیه این دعاوی بجز آنکه علیه شرکت کارتن ایران اقامه شده بود، مسترد و از بررسی دیوان خارج شد. دیوان داوری پس از وصول دفاعیه و ادعای متقابل شرکت کارتن ایران، برنامه تسلیم مدارک و لایحه توجیهی خواهانها را تعیین نمود. لیکن خواهانها نه تنها مدارک و لایحه توجیهی خود را ثبت نکردند، بلکه در تاریخ مقرر نیز درخواستی برای تمدید مهلت ثبت [اینگونه مدارک] بعمل نیاوردند. دیوان داوری طی دستور دیگری به خواهانها اطلاع داد که چنانچه مدارک مورد لزوم را تا تاریخ هشتم اسفند ماه ۱۳۶۷ [۲۷ فوریه ۱۹۸۹] تسلیم ننمایند، دیوان طبق بند ۳ ماده ۲۸ قواعد خود، براساس مدارکی که در اختیار دارد، اقدام به صدور حکم خواهد نمود. خواهانها تا این تاریخ نه مدارک و لایحه توجیهی خود را ثبت کرده‌اند و نه درخواستی برای تمدید مهلت ثبت این مدارک بعمل آورده‌اند.

دوم - دلایل صدور حکم

۲ - طبق بند ۱ ماده دو بیانیه حل و فصل دعاوی، دیوان داوری صلاحیت رسیدگی به ادعاهای "اتباع" ایران یا ایالات متحده را دارد. طبق بند ۱ ماده هفت همان بیانیه، مفهوم فوق در مورد شرکتها چنین است: "شرکت و یا شخص حقوقی دیگری که طبق قوانین ایران و یا ایالات متحده و یا هر یک از ایالات و نواحی آن، ناحیه کلمبیا و یا مشترک المنافع پرتوریکو تشکیل یافته باشد، مشروط به اینکه، اشخاص حقیقی تبعه آن کشور مجتمعا" بطور مستقیم و یا غیرمستقیم در چنین شرکت یا شخصیت حقوقی سهمی

معادل ۵۰ درصد و یا بیشتر از سرمایه آنرا داشته باشند."

۳ - در دادخواست، اشاره‌ای به تابعیت شرکتهای خواهانها نشده است. در دو سندی که به ترتیب در ۱۹ فروردین ماه ۱۳۶۵ و دهم فروردین ماه ۱۳۶۷ [هشتم آوریل ۱۹۸۶ و ۳۰ مارس ۱۹۸۸] ثبت شده، خواهانها به کامپنی مادر (بانکو اورکیخو اونیون، اس. ا.) به آدرس خود: "Paseo de La Castellana, 46-28046 Madrid, Spain, اشاره کرده‌اند، اما بدون آنکه مدرک مستندی در مورد منافع مالکانه این شرکت مادر در شرکتهای خواهان تسلیم نمایند.

۴ - دیوان طی دستور مورخ هفتم تیر ماه ۱۳۶۷ [۲۸ ژوئن ۱۹۸۸] از خواهانها درخواست نمود که "خلاصه‌ای از کلیه مدارکی را که می‌خواهد در ارتباط با ادعاها و ادعاهای متقابل مورد استناد قرار دهد، همراه با کلیه مدارک مستند و لوایح کتبی [خود] تا تاریخ ۲۰ شهریور ماه ۱۳۶۷ [۱۱ سپتامبر ۱۹۸۸] به دیوان تسلیم کند." مدارک فوق الزاما" هر مدرکی را که دیوان می‌توانست براساس آن احراز صلاحیت نماید، در برمی‌گرفت.

۵ - خواهانها هیچیک از مدارک فوق الذکر را به ثبت نرسانده‌اند. بنابراین دیوان داوری براین نظر است که دلائل کافی وجود ندارد که طبق الزام بند ۱ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی ثابت نماید اتباع امریکایی بطور مستقیم یا غیرمستقیم "در چنین شرکت یا شخصیت حقوقی سهمی معادل ۵۰ درصد و یا بیشتر از سرمایه آنرا" دارند.

۶ - بنابراین جای تردیدی باقی نمی‌ماند که خواهانها نتوانسته‌اند ثابت کنند که ادعای پرونده حاضر، ادعای یک تبعه ایالات متحده می‌باشد و اثبات این امر برای احراز صلاحیت دیوان لازم است. براین اساس، ادعای حاضر باید رد شود.

۷ - متعاقب نتیجه‌گیری فوق که ادعای حاضر به دلیل فقد صلاحیت باید رد شود، ادعای متقابل شرکت کارتن ایران نیز باید طبق رویه معمول دیوان، مردود شناخته شود. برای مثال رجوع شود به حکم شماره ۱۵۹۰۲-۱۵ مورخ ۱۷ آذر ماه ۱۳۶۱ [هشتم دسامبر ۱۹۸۲] صادره در پرونده ریلاینس گروپ، اینکوریپوریتد، و شرکت ملی نفت ایران، منتشره در 384 Iran- U.S. C.T.R. 1.

سوم - هزینه‌ها

۸ - هر یک از طرفین باید هزینه های داوری مربوط به خود را تقبل نماید.

چهارم - حکم

۹ - بنا به مراتب پیشگفته:

دیوان به شرح زیر حکم صادر می کند:

یک - ادعاهای کردیت‌کورپ اینترنشنال اینکوریپوریتد و دوریان اینترناشنال کردیت کامپنی اینکوریپوریتد، به دلیل فقد صلاحیت رد می‌شود،

دو - ادعای متقابل شرکت کارتن ایران به دلیل فقد صلاحیت رد می‌شود.

لاهاء، به تاریخ ۲۵... مهر ۱۳۶۸ برابر با ۱۲... اکتبر ۱۹۸۹

روبرت جینر
رئیس شعبه دو

جرج اچ. آلدريج

بنام خدا
سید خلیل خلیلیان
نظر جداگانه